

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΣΕ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ (ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)
27 ΜΑΪΟΥ 2016
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

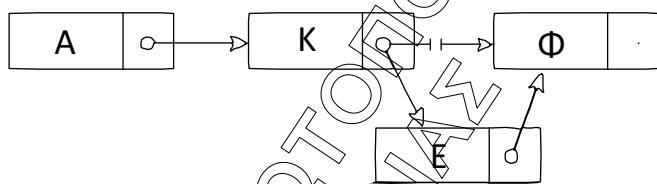
ΘΕΜΑ Α

A1.

1	2	3	4	5
Σ	Λ	Λ	Σ	Λ

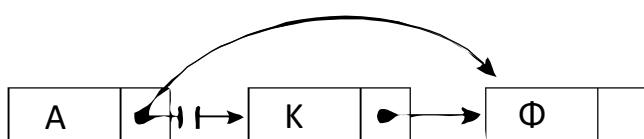
A2.

α. Στο παρακάτω σχήμα φαίνεται η εισαγωγή ενός νέου κόμβου μεταξύ του δεύτερου και τρίτου κόμβου της προηγούμενης λίστας.



Όπως φαίνεται και στο σχήμα, οι απαιτούμενες ενέργειες για την εισαγωγή (παρεμβολή) του νέου κόμβου είναι ο δείκτης του δεύτερου κόμβου να δείχνει το νέο κόμβο (με δεδομένα Ε) και ο δείκτης του νέου κόμβου (με δεδομένα Ε) να δείχνει τον τελευταίο κόμβο (με δεδομένα Φ) – δηλαδή να πάρει την τιμή που είχε πριν την εισαγωγή ο δείκτης του δεύτερου κόμβου. Έτσι οι κόμβοι της λίστας διατηρούν τη λογική τους σειρά, αλλά οι φυσικές θέσεις στη μνήμη μπορεί να είναι τελείως διαφορετικές.

β. Αντίστοιχα για τη διαγραφή ενός κόμβου με δεδομένα Κ, αρκεί ν' αλλάξει την θέση του δείκτης του προηγούμενου κόμβου (με δεδομένα Α) και να δείχνει πλέον τον επόμενο αυτού που διαγράφεται (δηλαδή στον κόμβο με δεδομένα Φ), όπως φαίνεται στο παρακάτω σχήμα. Ο κόμβος που διαγράφηκε (ο δεύτερος) αποτελεί "άχρηστο δεδομένο" και ο χώρος μνήμης που καταλάμβανε, παραχωρείται για άλλη χρήση.



A3.

α. Καθολικές ονομάζονται οι μεταβλητές και οι σταθερες που είναι γνωστές και μπορούν να χρησιμοποιούνται σε οποιοδήποτε τμήμα του προγράμματος, άσχετα που δηλώθηκαν.

β. Η χρήση καθολικών μεταβλητών σε ένα πρόγραμμα (απεριόριστη εμβέλεια) καταστρατηγεί την αρχή της αυτονομίας των υποπρογραμμάτων, δημιουργεί πολλά προβλήματα και τελικά είναι αδύνατη για μεγάλα προγράμματα με πολλά υποπρογράμματα, αφού ο καθένας που γράφει κάποιο υποπρόγραμμα πρέπει να γνωρίζει τα ονόματα όλων των μεταβλητών που χρησιμοποιούνται στα υπόλοιπα υποπρογράμματα.

A4.

Ο πίνακας B[6] μετά την εκτέλεση των πράξεων θα έχει τη μορφή:

1	2	3	4	5	6
15	7	12	8	8	1

A5.

α. Στην περίπτωση κατά την οποία το $X=22$, θα εμφανιστούν οι τιμές:

ΟΘΟΝΗ
42
17
22

β. Στην περίπτωση κατά την οποία το $X=22$, θα εμφανιστούν οι τιμές:

ΟΘΟΝΗ
12
5
8

ΘΕΜΑ B

B1.

1. 1

2. όρος

3. Σ

4. -1

5. 4

B2.

Μετά το 1^ο: 1

Μετά το 2^ο: 1, 2

Μετά το 3^ο: 2

Μετά το 4^ο: 2, 3

Μετά το 5^ο: 2, 3

Μετά το 6^ο: 3, 4

ΘΕΜΑ Β

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΜΑ_Γ

ΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ

ΑΚΕΡΑΙΕΣ: τεμ, αποθ, χρέωση, χρέωση2, X, E_K

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ_ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ

ΓΡΑΨΕ ‘Δώσε αριθμό υπολογιστών προς πώληση’

ΔΙΑΒΑΣΕ αποθ

ΜΕΧΡΙΣ_ΟΤΟΥ απόθ > 0

ΓΡΑΨΕ ‘Δώσε τεμάχια παραγγελίας’

ΔΙΑΒΑΣΕ τεμ

ΟΣΟ αποθ > 0 **ΕΠΑΝΑΛΑΒΕ**

AN αποθ > τεμ **TOTE**

X ← τεμ

ΑΛΛΙΩΣ

X ← αποθ

ΤΕΛΟΣ_AN

AN X <= 50 **TOTE**

χρέωση ← X*580

ΑΛΛΙΩΣ_AN X <= 100 **TOTE**

χρέωση ← X*520

ΑΛΛΙΩΣ_AN X <= 200 **TOTE**

χρέωση ← X*470

ΑΛΛΙΩΣ

χρέωση ← X*440

ΤΕΛΟΣ_AN

AN X <= 50 **TOTE**

χρέωση2 ← X*580

ΑΛΛΙΩΣ_AN X<= 100 ΤΟΤΕ

χρέωση2 \leftarrow 50*580 +(X-50)*520

ΑΛΛΙΩΣ_AN X<=200 ΤΟΤΕ

Χρέωση2 \leftarrow 50*580+50*520+(X-100)*470

ΑΛΛΙΩΣ

Χρέωση2 \leftarrow 50*580+50*520+100*470+(X-200)*440

ΤΕΛΟΣ_AN

αποθ \leftarrow αποθ - X

ΓΡΑΨΕ ‘Κόστος παραγγελίας’, χρέωση

ΓΡΑΨΕ ‘Κλιμακωτό κόστος παραγγελίας’, χρέωση2

E_K \leftarrow χρέωση - χρέωση2

ΓΡΑΨΕ ‘Επιπλέον κόστος κλιμακωτής χρέωσης’, E_K

ΓΡΑΨΕ ‘Δώσε τεμάχια παραγγελίας’

ΔΙΑΒΑΣΕ τεμ

ΤΕΛΟΣ_ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ

ΤΕΛΟΣ_ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΘΕΜΑ Δ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Θέμα_Δ

! Δ1 ερώτημα

ΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ: ΚΩΔ[150000], Φ[150000]

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ: ΧΡ[150000, 12], ΣΧ[150000]

ΑΚΕΡΑΙΕΣ: i, j

ΑΡΧΗ

! Δ2 ερώτημα

ΓΙΑ i ΑΠΟ 1 ΜΕΧΡΙ 150000

ΓΡΑΨΕ ‘Δώστε τον κωδικό του μαθητή’, i

ΔΙΑΒΑΣΕ ΚΩΔ[i]

ΓΡΑΨΕ ‘Δώστε το φύλο του μαθητή (Α=Αγόρι, Κ=Κορίτσι)’

ΔΙΑΒΑΣΕ Φ[i]

FIA j ΑΠΟ 1 ΜΕΧΡΙ 12

ΓΡΑΨΕ ‘Δώστε το χρόνο πρόσβασης για το μήνα’

ΔΙΑΒΑΣΕ ΧΡ[i, j]

ΤΕΛΟΣ_ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ

ΤΕΛΟΣ_ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ

! Δ3 ερώτημα

ΓΙΑ i ΑΠΟ 1 ΜΕΧΡΙ 150000

$\Sigma X[i] \leftarrow 0$

ΓΙΑ j ΑΠΟ 1 ΜΕΧΡΙ 12

$\Sigma X[i] \leftarrow \Sigma X[i] + XP[i, j]$

ΤΕΛΟΣ_ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ

ΤΕΛΟΣ_ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ

! Δ4 ερώτημα

ΓΡΑΨΕ ΚΩΔ[ΘΕΣΗ_MAX(Φ, ΣX, 'Α')

ΓΡΑΨΕ ΚΩΔ[ΘΕΣΗ_MAX(Φ, ΣX, 'Κ')]

ΤΕΛΟΣ_ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

! Δ5 ερώτημα

ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΘΕΣΗ_MAX (Φ, ΣX, χ): ΑΚΕΡΑΙΑ ΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ: Φ[150000], χ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ: ΣX[150000], max

ΑΚΕΡΑΙΕΣ: i, max_θέση

ΑΡΧΗ

! έξυπνη αρχικοποίηση

max $\leftarrow -1$

ΓΙΑ i ΑΠΟ 1 ΜΕΧΡΙ 150000

ΑΝ $\Phi[i] = \chi$ **ΤΟΤΕ**

ΑΝ $max > \Sigma X[i]$ **ΤΟΤΕ**

max $\leftarrow \Sigma X[i]$

max_θέση $\leftarrow i$

ΤΕΛΟΣ_AN

ΤΕΛΟΣ_AN

ΤΕΛΟΣ_ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ

ΘΕΣΗ_MAX \leftarrow max_θέση

ΤΕΛΟΣ_ΣΥΝΑΡΤΗΣΗΣ